

ČAPROŠ

4/2017

Jmenuji se **Ondřej Bartoš**, je mi 15 let. Na školu idu na gympl v Brodě.

Rád hraji počítačové hry.

Moje nejoblíbenější hra je Counter strike: Global-offensive.

Moje jméno je **Tomáš Jiří Hladiš**.

Moje přezdívka je Hlad.

Je mi 15 let.

Zajímám se o počítače.

Na střední školu jdu na OAUH - obor informační technologie.

Jmenuji se **Patrik Janča**, moje přezdívka je podle salátu Coleslaw

Rád vypínám jističe ve škole.

Mezi mé záliby patří sledování noční oblohy a můj pionýr.

Jsem přijat na Střední školu průmyslovou, hotelovou a zdravotnickou Uherské Hradiště.

Při poledních pauzách s Géd'ou túruji sekačku.

Ahoj, jmenuji se **Erik**.

Má přezdívka je Erca.

Je mi 15 let, chodím do ZŠ a MŠ J. A. Komenského v Nivnici.

Jdu na Střední průmyslovou školu a Obchodní akademii v Uherském Brodě.

Jmenuju se **Šimon Mikulec** a je mi 15. Do nivnické školy chodím už od první třídy. V Nivnici jsem se narodil a jsem tady velice rád. Dokonce bych chtěl

nadále bydlet v Nivnici. Postavit si tu nějaký dům.

Asi od 12 roků chodím do folklorního kroužku Nivnička. S Nivničku mám taky hodně zážitků. Už od malička jsem hrál na hudební nástroje. Ve školce jsem hrál na flétnu, ve třetí třídě jsem začal hrát na housle a potom jsem v osmé přestoupil na kontrabas, na který hraju stále. Moje další záliba je chov králíků. Před třemi lety mamka donesla jednoho králíka a řekla, že se o něho mám starat. A potom se to jenom rozrůstalo. Už do páté třídy chodím na ryby. Někdy mně ani nevadí, že nic nechytím, rybářství je také o tom si odpočinout a být s přírodou. Do přírody si také zajdu sám se psem nebo s turistákem. Do turistického kroužku chodím už asi 6 let. Každý rok pořádáme Pohádkový les a Vandráckou. S turistákem jezdíme na různé výlety a taky na letní tábor.

V září nastoupím do Starého Města na agropodnikání. V druháku si udělám řidičák na traktor. Ale spíše bych se chtěl věnovat zvířatům.

Jmenuji se **Michal Matušák**, bude mi 15 let a jsem v devátém ročníku na základní škole.

Bydlím v Nivnici.

Dal jsem si přihlášku na Gymnázium J. A. Komenského v Uherském Brodě, kam jsem se dostal, sice až na odvolání, ale dostal jsem se.

Baví mě hrát na kytaru, hrát hry na počítači, florbal, tenis a mnoho dalších aktivit. Také se rád dívám na filmy, ale hlavně na seriály. Můj životní sen je mít práci, kterou chci, mít rodinu a dům. V budoucnu bych hodně rád cestoval do zahraničí. Toto je můj profil.

Jmenuji se **Jakub Petřivalský**, je mi 15 let a mezi mé koníčky patří sport, potápění a hraní na Playstationu.

Na střední školu půjdu na Gymnázium Uherský Brod.

Ahoj, jmenuji se **David**, je mi 15 let a bydlím v Nivnici. Rád sportuju, chodím po venku a chodím do lesa.

Na střední školu půjdu do Luhačovic na obor kuchař-číšník.

Jmenuji se **Martin Štecher**, říkají mi Mauno a je mi 15 let. Rád poslouchám hudbu, zajímám se o zvukovou techniku, dále pracuji ve

Photoshopu a stříhám-upravuji i videa, ve volném čase pracuji na školním časopisu Čaproš.

Na střední školu jdu na SPŠOA-UB na obor autoelektrikář. Obor jsem si vybral, protože se zajímám o auta a jejich tuning. Po škole bych chtěl pokračovat někde ve firmě jako autoelektrikář. O víkendech bych jezdíval zvučit a třeba moderovat na nějaké oslavy či zábavy.

Jmenuji se **Tomáš Trtek**, je mi 15 let, rád sportuju, rád hraju |PC hry: Jdu na střední školu SPŠOA UB.

Můj nejoblíbenější sport je florbal, ale hraju i tenis. Mám rád pizzu a kebab.

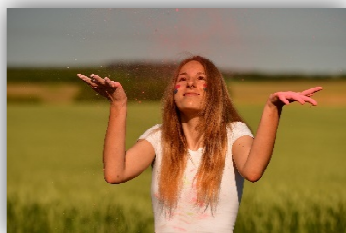
Jmenuju se **Pavčina Adamcová** a většinou mně říkají Pavel..... Žiju tady v Nivnici a chodím sem do školy.

Pak půjdu na OAUH a baví mě jezdit na kole a ráda pečú (eštěsmenevyhořeli :D)

Jmenuji se **Vendula Hubáčová**, na nivnickou základku chodím devátým rokem, což znamená, že už budu vycházet.

Po základce se chystám na brodské gymnázium. Nejvíc mě baví každodenní chození ven s děčkama, které mám hrozně moc ráda. Umím hrát na kytaru, flétnu a klavír.

Jmenuji se **Běla**. Už od 3 let se věnuji folkloru, který miluju. Chodím do folklorního souboru Nivnička.

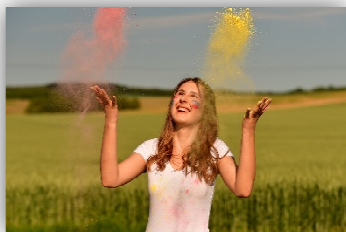
Nemáme jen skvělý kolektiv, ale i spoustu nezapomenutelných zážitků, zkušeností a vystoupení. Hraji na housle na ZUŠ v Uherském Brodě. Už 9 let dělám něco, co mě neskutečně baví.

Moje jméno je **Eva Smetanová**, na nivnickou základku jsem chodila už od první třídy. Ve škole jsem byla taková ta „normální“ dvojkařka, v osmé a deváté už i trojkařka. Asi ve čtvrté třídě jsem začala jezdit na koních, proto mi přistála přezdívka „Koňomrd“ a zůstala mi dodnes. Díky mé zálibě ke koním jsem se rozhodla jít na obor chovatelství - se zaměřením na chov koní a jezdecký sport do Olomouce.

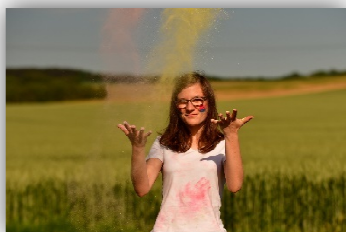
Jmenuju se **Tereza**. „Sama o sobě bláznivá nejsem, ale věřte mi, že kdybyste byli ve třídě s námi, byli byste blázniví taky.“ Jsem členem nejlepší třídy. Na střední jdu na Gymnázium Jana Amose Komenského v UB. Každý den chodím ven s děčkama, takže spolu trávíme snad celý den. (jo, někdy mi fakt lezou na nervy, ale mám je ráda).

Ahoj, jmenuju se **Magdaléna**, ale všichni mi říkají Mája. Je mi 14 let a na nívnickou základku chodím už 9 let.

Ve škole mám nejlepší kolektiv, a proto mi budou všichni chybět.

V září nastupuju na Gymnázium v Uherském Brodě. Ráda tančím, chodím ven s mými kamarády, cestuji, v zimě lyžuju a dělám různé aktivity.

Moje jméno je **Kateřina Výmolová**, mám 15 let.

Na střední školu jdu do Bojkovic na předškolní a mimoškolní pedagogiku. Ve svém volném čase nejraději jezdím na bruslích, když je zima tak na ledních a hned jak se oteplí, tak vytahuji kolečkové.

..to sice nejsme všichni, ale ostatním se prostě nechtělo...

TO JSME SE NASMÁLI ...

Jednou, když jsme se v češtině bavili o našich jménech, jeden nejmenovaný žák opět zaperlil. Měli jsme mít připravené něco o našem jméně, a pak to přečíst před ostatními. Když už to všichni dočetli, zeptala se nás paní učitelka, jaké oslovení máme rádi. Všichni jsme jí zodpověděli na otázku, až na jednoho žáka. Tak se ho paní učitelka zeptala, co má rád on. Jeho odpověď byla naprosto smysluplná: „Paštiku s pomazánkú“.

(Vendula Hubáčová)

Téměř pořád se smějeme, ale co bylo nejlepší? Většinou jde učitelům hlava kolem, pokud nás učí. Skoro pořád se smějeme a děláme blbosti. Třeba v 7. třídě v hodině nejmenované/ho učitele/ky jsme pořád tleskali, ikdyž nebylo čemu. Jo, to nám jde snad nejlíp, pořád všemu jenom tleskat. Kdykoli, na jakékoli přednášce, nemáme žádné dotazy a člověk řekl, že nás to nebaví a upřímně, kolikrát ani nebaví, ale i přes to, se může každý přednášející těšit na náš velký potlesk. Ono ale když není čemu tleskat a tleskáte, tak už to není asi úplně v pohodě, ale co byste čekali od naší třídy?

(Tereza Šimčíková)

V sedmé třídě jsme se vydali společně s panem učitelem Slámou, paní zástupkyní Ševčíkovou na povinný lyžařský kurz. Po příjezdu jsme museli přijít k chatě. Šlapali jsme asi 2 kilometry sněhem. Poté jsme se ubytovali a šli jíst. Už ta polévka nevypadala 2x nejlíp. Pak jsme šli už na svah. V lyžácích jsme zase museli šlapat velký kopec. Rozdělili jsme se do družstev a lyžovali. Navečer jsme se vrátili, převlékli se a šli povečeřet. Po večeři jsme se opět vrátili na pokoje a měli volný program. Všichni byli klasicky u televize. To bylo jediné místo, kde fungovala Wi-fi, takže jsme se tam vždy sdružovali. Samozřejmě, co by to byl za lyžařský kurz bez kontroly pokojů? Prvně zkontrolovali klučičí pokoje. Na řadu přišel náš pokoj. Pan Sláma přišel do našeho pokoje a zatím bylo všechno v pohodě. Přistoupil ke skříni, aby je zkontroloval. Teď to přišlo. Otevřel skříň a co se nestalo... ... Vypadly z ní TANGA jedné nejmenované spolužačky. Pohoda, tanga leží jen tak na zemi, pan učitel Sláma kontroluje pokoj dál a já s mou nejlepší kámoškou umíráme na zemi smíchy. Samozřejmě jsme to běžely říct zbytku třídy. Nikdo z toho nemohl. To je asi má nejoblíbenější vzpomínka na lyžák.

(Běla Ondrová)

V osmé třídě jsme byli na třídním výletě v Praze. Druhý den mělo pršet, a tak nám paní učitelka řekla, ať si radši s sebou vezmeme pláštěnky místo deštníku. Samozřejmě, že většina lidí měla deštník. Vend'a jako vzorná žačka si vzala pláštěnku. Byla to taková ta obyčejná průhledná a nikdo nevěděl, jak bude vypadat. Když si Vend'a tu pláštěnku oblékla, začali jsme se smát. Potom Vend'a šla za paní učitelkou a říká: „Paní učitelko, já vypadám, jak sáček do koša!“ To jsme se začali smát ještě víc, dělat si z ní srandu a říkat jí sáček do koša.

(Magdaléna Velecká)

MÁJOVÁ VESELICE 2017

